

مرگ بر نظام سرمایه‌داری

در آخرین ساعات شب سه‌شنبه ۲۱ شهریور برابر با ۱۱ سپتامبر، حداقل ۲۸۹ کارگر پاکستانی، از مرد و زن و کودک که در یک کارخانه تولید لباس واقع در کراچی مشغول کار بودند، در آتش طمع و آز سرمایه‌داری زالوصفت سوختند. مرگ بر نظام سرمایه‌داری. نابود باد مناسباتی که این‌چنین انسان‌ها را قربانی سودپرستی خود می‌کند.

به‌گفته‌ی "محمد اسلم" یکی از کارگران مجروح که از طبقه‌سوم به پایین پریده و بدین‌ترتیب از مرگ حتمی نجات یافته است، در هنگام حادثه تنها یک در باز بوده است و کارگران که در محاصره آتش قرار گرفته بودند برای نجات از مرگی دردناک فریادزنان کمک می‌طلبیدند. براساس اخبار منتشره، این کارخانه‌ی ۵ طبقه فاقد هر گونه سیستم ایمنی مانند کپسول آتش‌نشانی و درب خروج اضطراری بوده و حتی پنجره‌ها نیز با میله‌های فلزی (مانند زندان) محصور شده بودند. کارگران که در محاصره آتش قرار گرفته بودند در حالی که درها بسته و راهی برای خروج نداشتند، با استفاده از ابزارهای کار سعی کردند میله‌های فلزی پنجره‌ها را شکسته و خود را نجات دهند. تعدادی از آن‌ها که موفق به شکستن میله‌ها شدند خود را از بالای ساختمان به بیرون پرتاب کردند که شماری از آن‌ها کشته و تعدادی دیگر مجروح گردیدند، از جمله یک زن کارگر که حامله بود. اکثر کارگرانی که در این آتش‌سوزی جان خود را از دست دادند در زیرزمین کارخانه محاصره شده و هیچ راهی برای فرار نداشتند. به‌گفته‌ی یکی از پرسنل بیمارستان اجساد آن‌چنان در آتش سوخته بودند که حتی تشخیص آن‌که جسد متعلق به یک مرد است یا یک زن غیرممکن شده بود. گفته می‌شود که در هنگام بروز آتش‌سوزی حدود ۶۰۰ کارگر مرد، زن و کودک در کارخانه مشغول کار بودند.

در همان روز، آتش‌سوزی در یک کارخانه تولید کفش در شهر لاهور نیز جان ۲۵ کارگر را گرفت. در این کارخانه نیز سرمایه‌دار به‌خاطر جلوگیری از وقفه در کار تولید، از ژنراتور برای تامین برق کارخانه استفاده کرده بود که همین امر موجب بروز آتش‌سوزی و جان باختن ۲۵ کارگر و مجروح شدن ۳ تن دیگر گردید. در پاکستان مانند بسیاری از دیگر کشورهای سرمایه‌داری، فساد دولتی و زد و بند ماموران با کارفرمایان باعث شده تا هیچ کنترلی بر ایمنی کار صورت نگیرد. حاصل این فساد و زدوبند اگرچه برای سرمایه‌داران سود بیشتر است، اما در سوی دیگر این کارگران هستند که قربانی عدم رعایت ایمنی کار می‌شوند.

از آغاز پیدایش نظام سرمایه‌داری تاکنون کارگران بسیاری در اثر حوادث ناشی از کار جان خود را از دست داده‌اند. همین دو هفته‌ی قبل بود که ۴۱ کارگر معدن در چین جان خود را از دست دادند. کارگران ایران نیز به‌عنوان بخشی از طبقه‌ی کارگر جهانی، از جمله قربانیان بزرگ حوادث ناشی از کار هستند. کارگران ساختمانی، کارگران معادن در اقصا نقاط ایران به‌ویژه کرمان، کارگران کارخانه آلیاژگستر قشم، کارگران فولاد غدیر یزد، کارگران ایران‌خودرو، کارگران سازند اراک، همه قربانیان بزرگ حوادث ناشی از کار در ایران طی سالیان اخیر هستند.

در تمام این جنایات، دولت‌ها که از منافع طبقه استثمارگر حراست می‌کنند شریک جرم سرمایه‌داران هستند. این دولت‌ها هستند که با حمایت از سرمایه‌داران در اشکال گوناگون همچون ممنوعیت تشکل، اعتصاب و تصویب قوانین ضد کارگری شرایط را برای تاخت‌وتاز سرمایه‌داران در برابر کارگران از جمله عدم رعایت ایمنی کارگران فراهم می‌آورند. این دولت‌ها هستند که اعتراضات کارگران و تلاش آن‌ها برای شرایط کاری بهتر را با تفنگ و زندان پاسخ می‌دهند، همان‌گونه که پلیس آفریقای جنوبی ده‌ها کارگر معدن را به خون نشانند و همان‌گونه که پلیس ایران کارگران خاتون‌آباد کرمان را به خاک و خون کشید.

پس مرگ بر نظام سرمایه‌داری و نابود باد دولت‌های سرمایه‌داری که ابزار تحمیل اراده استثمارگران و سرکوب کارگران هستند. تنها دولتی شورایی، دولتی کارگری برخاسته از اراده‌ی کارگران، دولتی که در آن دستمزد ماهیانه‌ی بالاترین مقامات آن بالاتر از دستمزد متوسط یک کارگر ماهر نباشد، می‌تواند بر این وضعیت نقطه‌ی پایانی بگذارد. دولتی که مانع فساد و زدوبند می‌شود. دولتی که وسیع‌ترین آزادی‌ها را امکان تحقق می‌دهد. دولتی که با تامین رفاه کارگران، شرایط را برای پرورش فکری کارگران و خانواده‌های‌شان فراهم می‌آورد تا بتوانند آگاهانه و به بهترین نحو از منافع خود دفاع کنند. همانا این سوسیالیسم است که می‌تواند به استثمار انسان از انسان و به سودپرستی و آز و طمع سرمایه‌داران که کارگران و خانواده‌های‌شان قربانیان آن هستند، پایان دهد. سوسیالیسم یگانه آلترناتیو و جایگزین مناسبات ظالمانه‌ی سرمایه‌داری‌ست و راه دیگری وجود ندارد. تنها در چنین دنیایی‌ست که ما شاهد در آتش سوختن بی‌رحمانه‌ی صدها کارگر که در میان آن‌ها کارگران کودک نیز بودند، نخواهیم بود.

مرگ بر امپریالیسم – مرگ بر سرمایه‌داری

زنده باد سوسیالیسم

زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران

کمیته خارج کشور سازمان فداییان (اقلیت)

۱۴ سپتامبر ۲۰۱۲ (۲۴ شهریور ۱۳۹۱)

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.